

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

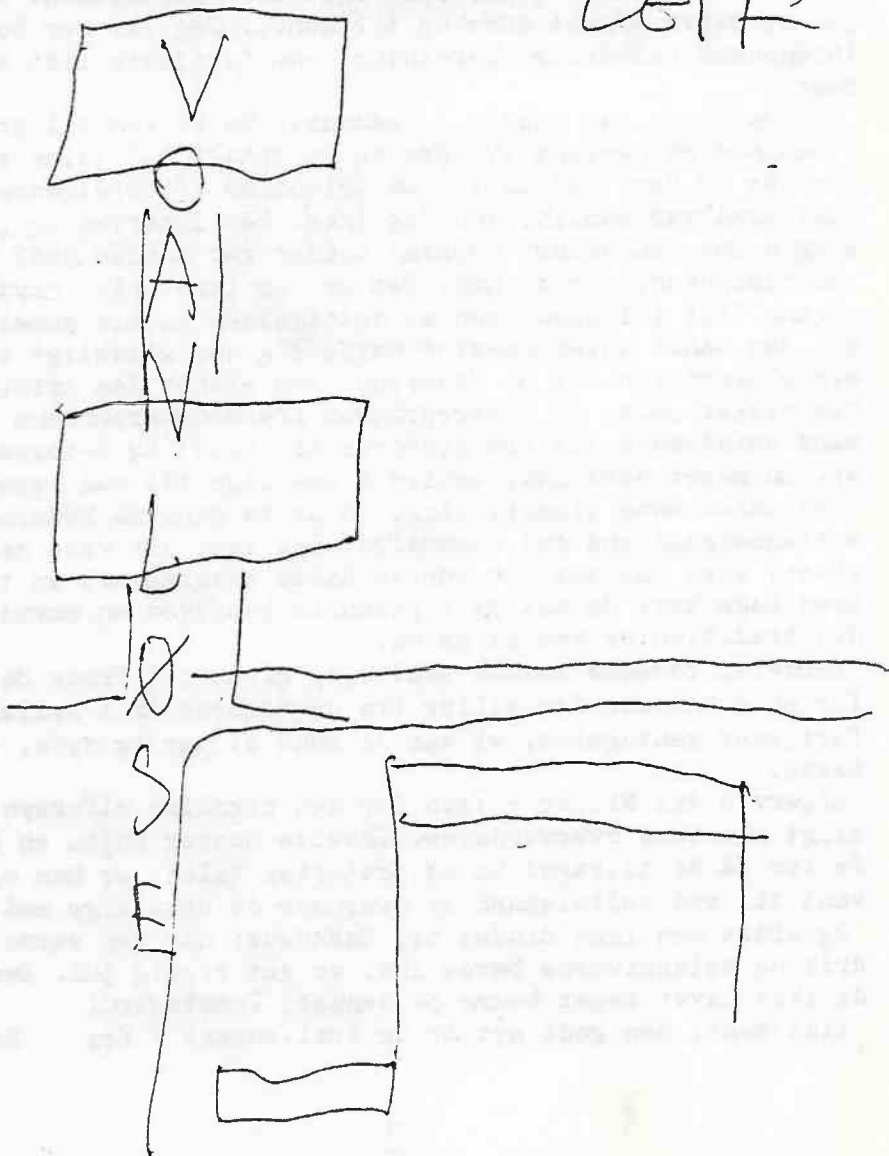

47. årgang nr 2

Februar 1990

Leif

Leif's vindertegning fra juleafslutningens tegnekonkurrence. Se i øvrigt s. 2

JULEAFSLUTNING 1989

Den sidste i et årti. Et årti der begyndte som fattigfirserne og i sandhed endte som den åndelige fattigdoms firserere. Når lige undtages de skelsættende juleafslutninger i Vanløse Skakklub, det er klart! Denne gang i en iscenesættelse som endnu engang måtte overtræffe den mest forventes forventninger.

Måske især fordi den af klubbens kasserer celebrerede messe helt utraditionelt havde form også som indgangsbøn. Der plejer at blive bygget mere op til den... Jeg ser her bort fra formandens halvårlige beretning, som fortjente lidt mere andagt.

Men Barkhuus var stadig i køkkenet, da vi kom til grisefest; i sandhed et herligt svineri og en optakt til julen som det sig hør og bør. Sublimt! - Om Gyldholms efterfølgende tal-magi også var sublim, ved jeg ikke. Men immervæk og stadig slagen med beundring: Hvordan pokker gør manden det?

En tusindkunstner er han. Det er jeg ikke selv, havde ikke engang læst i indbydelsen at deltagelsen skulle anmeldes forud. Med sandt julenissesind havde jeg dog gladeligt overladt min glöggration til E. Pedersen, som elsker den drik. Som han elsker Quiz, et spørgeprogram fra mønsterskolens ophavsmand omfattende alt fra historie til sport og S-togsstationer. En meget hård kamp mellem flere lige til mål resulterede i en omfattende ligestilling, så næste gang må Pedersen have extraspørgsmålene med hjemmefra! Dog skal alt være ham tilgivet, idet han som den eneste havde stamina til en tur i byen bagefter. Og det er i parentes bemærket en skændsel, at den tradition er ved at dø ud.

Særdeles rosende omtale skal også gives til Frode Sejersens for en spændende fortælling fra ungdommens år i Jylland. Den fortjener gentagelse, vi var jo kuns et par og tyve, som påhørte.

Ligervis til Niller - igen for den rigelige ølforsyning, slikt kan ikke overvurderes. Enkelte husker endnu en katastrofe for få år tilbage! Og et oratorisk talent er han også, vant til med veltalenhed at overdøve de uskyldige små.

Og sidst men ikke mindst til Barkhuus; når den varme juledrik og æbleskiverne bæres ind, er det rigtig jul. Den har de ikke lavet meget bedre på Nøddebo Præstegård!

Lidt sent, men godt nyt år og årti ønskes I fra Hans

S E R D E L E S H E L D I G S T A R T

Optimismen på det oprykkede og endda forstærkede 1.hold fejlede intet før første runde i mesterrækken. Der var ikke spillet mange træk, før Lars betroede mig, at vi burde vinde 8-0. Fr.bergIII stillede op med ikke mindre end 4 reserver. - Og hvad skete:

Eivind Einersen	Ole Schøller Larsen (R)	0 - 1
Søren B. Petersen	Torben Schøller Larsen	1 - 0
Gunnar West Hansen	Pia Sørensen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Hans Nielsen	Thomas Rohde	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Benny Petersen	Henry Knudsen	1 - 0
Morten M. Hansen	Ole Overmark (R)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Leif P. Jensen	Bent Ejlertsen (R)	1 - 0
Lars R. Pedersen	Helge Frederiksen Berg (R)	1 - 0

5 $\frac{1}{2}$ -2 $\frac{1}{2}$, det var vel godt nok? Næh, ikke helt, hvis vi vil gøre os håb om at vinde rækken (og det vil vi!). På den anden side, næsten samtlige på holdet bør kunne spille stærkere.

Schøller Larsen fortalte mig straks, at han hellere havde spillet mod mig på førstebrættet. Det forstod jeg godt. Han har ret gode erfaringer mod undertegnede, også med den stil han praktiserede mod Eivind: Smukt, stilrent og sikkert spil, Eivind fik aldrig en chance, kom aldrig til at spille sit eget spil.

Junior var heller ikke uden evner; med solidt forsvarsspil tvang han Søren til at satse. Den slags havde jeg aldrig klaret - store forviklinger med vingen vandret. Og så fik vi set det igen: Sørens eminente slutspilsteknik, en nydelse. Schøller senior var til gengæld højlydt utilfreds med lilleputs indsats udi det stykke. Forståeligt, stillingen var remis.

Der var debut til Gunnar West, og en ikke overbevisende sådan. Pia var en huggeblok, undskyld udtrykket, og West overspillede mildest talt sin stilling positionelt. Men han er god til praktisk skak, meget god endda.

Selv er jeg efterhånden hverken god til det ene eller det andet. Undtagen lige til at svindle. Ingen af de tilstedeværende kunne fatte, hvordan jeg kunne redde en remis ud af det stykke. - Jamen kære venner, jeg forsøgte skam at vinde!! Efter devisen: "Mit centrum er sprængt, mine fløje viger, jeg mangler et par bønder, - jeg angriber!"

Til alt held er Benny tilbage i sin gamle, sikre og foretagsomme stil, hurtig officersgevinst og elegant spil til et mål. Men mon ikke der var tale om en lille overmatchning her? Med et citat fra en kendt og nu meget litterær, forhenværende statsminister: "Jeg tror det".

Morten skuffede. Jeg har store forventninger til hans pragmatiske stil, og hvad skete her: Åben d-linie, dameafbytning, tårnene byttet af. Løberparret tilbage - en helt flad stilling! Anti-Morten. Det bliver bedre næste gang.

Store Jensen er tro mod sit standardrepertoire. Det er bl. a. den sorte Grünfelder. Manglende rutine gør imidlertid, at det kniber med beslutsomheden, hellere spille på det sikre. Det var sandelig også godt nok. Hydeligt, Leif!

Lars kender kun en vej, vejen til modstanderens konge. Og når samme modstander nærmest inviterer, er sagen altid klar for Lars, som fik lov at lave en lille fiks krølle til slut. Her var der ikke tale om held. Ren nedspilning.

Mod et hold, der stiller med 4 reserver, heraf dog en ret kvalificeret, har man lov at håbe på mere. Forhåbentlig var dette en lærestreg. Spillemæssigt skuffede brætterne 1, 2, 3, 4, 6 mens 5, 7 og 8 gjorde deres pligt.

Det kan kun blive bedre...

HN

M E N D E T B L E V V Æ R R E !

For det lidt skuffende spil fortsatte i 2. runde, i realiteten en hjemmekamp for os, idet kommunevalget dagen før (21.nov.) åbenbart havde gjort Lyngby Storcenter uegnet til skakspil. I hvert fald kom LVS II til Vanløse, og her spillede de godt:

Bent Andersen	Eivind Einersen	0 - 1
Kenneth Varberg	Søren B. Petersen	1 - 0
Kim Sørensen	Gunnar West Hansen	1 - 0
Bjarne Nielsen	Hans Nielsen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Torben Pavig (R)	Benny Petersen	0 - 1
Bo Brandstrup	Morten M. Hansen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Stig Jakobsen	Leif Jensen	1 - 0
Bo Lund Andersen (R)	Lars Pedersen	0 - 1

Altså 4-4, og hvis det ikke var en skuffelse, ved jeg ikke... Såfremt jævnrydigheden i gruppen viser sig at være udpræget,

er resultatet dog ingen katastrofe. Og mindst en gjorde det bedre end i runde 1!

Det var Eivind. Med virkelig suverænt, sikkert, konsekvent og stilrent spil lige til fb. Godt nok i en af hans specialvarianter, men alligevel. Skak af den klasse udøvet af topbrætterne overbeviser klart om, at vi der er bedre end nogen-sinde, selv når jeg ubeskedent sammenligner med min medredaktør og min storhedstid.

Søren derimod igen under dagligt vande, ubeslutsom, for megen spild af tid til uholdbare fiduser. Nu kan det kun gå fremad for Søren, resultat - som spillemæssigt.

Gunnar i sædvanlig original stil; men modstanderen lod sig ikke kue - han spillede sit eget spil. Der var ingen grund til at tabe, - Gunnar forsøgte for aggressivt at vinde. Den går simpelthen ikke i mesterrækken.

Jeg forsøgte det komplicerede ret tidligt, men mangler træning. Det tager oceaner af tid at regne selv de mest banale varianter ud; den slags gik på rygmarven før. Til sidst var jeg træt og satte kongen i slag! Den slags taber heldigvis ikke uden videre. Spil til sidste patron mod en noget sur modstander.

Benny i fremragende, determineret stil. Viljen og styrken til at vinde gik op i en højere enhed her. Som vi kender Benny fra de gode gamle dage. Han er på toppen nu.

Morten spillede et kedeligt parti. Forsvar, forsvar og atter forsvar - og så den automatiske søgen efter remis. Morten spiller bedre, når han skærper spillet, udfordrer...

Leif kom ud for en regulær katastrofe. Han blev brutalt overspillet af en meget stærk modstander. Sort må ikke få lov at udligne så hurtigt! Eh Leif uden ungdommens glød og kampånd. Er du ved at blive for gammel Leif?

Lars spillede en god gang praktisk skak, mange skjulte taktiske pointer. Desværre ser det på partilistekopien (hvis der ikke er skrevet forkert?!) ud som om, at hvid ved et trylleslag kunne have vendt bøtten til sidst. I stedet trådte han heldigvis fælt i spinaten.

Vi var ikke uheldige med uafgjort her. Et par store sejre er nu det eneste, som kan rette op på det flossede renommé. Leif er ikke med de næste par gange; men i hvert fald Søren, Gunnar, undertegnede og til dels Morten bør kunne spille bedre. Problemet er blot, at formkurver ikke er noget man sådan radikalt ændrer på!

HN

HOLDKAMPREFERAT.

Med resultatet fra holdkampen i 2^{den} ^{runde} den 20/11 mod VESTERBRO II kan III-holdet være nogenlunde tilfreds: 4 pts. mod 4. Af syv spillede partier vandt vi 3, spillede remis i 2 og tabte 2. Det fjerde tabte point skyldtes Rendlevs udeblivelse eller hans reserves. Årsag ukendt.

En overbevisende vinder var Blangstrup ved 1ste brædt. Hans tårn bandede sig vej ad h-linien; en sort springer, der skulle forhindres på 1 hjørnet, blev overbelastet, og Sort var færdig. Referentens modstander var en reserve og junior, hvilket fremgik af hans højde og drøjde. Mange, og blandt dem vor holdkaptejn, har dog måttet gøre den erfaring, at mod en sådan modstander skal man være yderst påpasselig. Jeg blev straks stillet det problem at skulle afgøre, om jeg turde tage hans "testamentebonde" på b2 og derefter møde de forviklinger, der kunne opstå eller undvige. Sportsligt set ville det sidste være forkasteligt, og modstanderen ville kunne vinde den selvsikkerhed og styrke, han eventuelt manglede i at være en Samuel Rezhevsky. Forviklingerne kom også. Efter afbytninger stod vi hver med et tårn og nogle officerer, men han havde en springer mere. Den stod imidlertid langt borte på randen, og de to frie ærbønder på a- og b-linierne kunne afgøre spillet, da kongen som en stærk brik marscherede ind i centrum. Denne lange beskrivelse af mit eget spil er samtidig en forklaring på, hvorfor jeg ikke havde kunnet følge med i, hvordan Erling Madsen ved 2^{det} brædt havde tabt, og at Henrik Pedersen ved 6te havde vundet. Derimod så jeg, at min sidemand Helge Jørgensen forgæves søgte at bytte dronningerne af, og at han så gik ind i en forfærdelig matfælde. Mest tilfreds har Jesper Holm kunnet være. Han spillede heldigt og dygtigt Remis mod en ikke ringe modstander. De standsede

lige inden tiden var udløbet for begge. Havde de fortsat, kunne Holm måske have vundet ved hjælp af uret, men begge valgte en fredelig løsning. Omvendt gik det os i den andet remis-parti, Frederiksens. Med to bønder mere måtte han alligevel se sit spil blokeret for altid, da modstanderens ene bonde stod på 6te række understøttet af kongen. Sagen var at der var desuden en løber på hver side, men de gik på ulige farver.

Svend E.

REVANCHE

Søllerød I - Vanløse II 2 - 6

Sidste år var der store klø til VS II i Søllerød; hele holdet var derfor enige om, at dette ikke skulle ske igen. I to biler skaffet af den store rorgænger (og uden at de brød sammen på vejen) kørte vi derop på et kvarter og ankom prik 7. Et kig i programmet afslørede at kampen iørst startede kvart over (Niller (og vi andre) var kommet et kvarter for tidligt!!).

Vi ventede et par minutter på et par forsinkede Søllerødspillere og så gik vi i gang.

Vi kom hurtigt alle til at stå godt, og det var en nydelse at gå rundt og se alle de gode stillinger. Som Dimon sagde: "holdkamp er vidunderligt når det bare kører". Han bragte også os på 1-0, da han vandt sit uligefarvede løberslutspil (han havde et par forbundne fribønder).

Kjeld gjorde det til 2-0 efter godt spil, og Bjarne fulgte så efter, da han realiserede sin officersgevinst til et ettal.

Det blev 4-0, da 1. brættet viste, at han også kunne vinde og 5-0, da Bent realiserede sin fordel. 6-0 lå lige om hjørnet: Søren kunne vinde et tårn, men foretrak tilsyneladende en bonde.

I stedet blev det 5-1, da reserven Jan Erik efter lang kamp med ryggen mod muren efter et kvalitetstab endelig måtte opgive.

Niller stod fremragende og han fik etableret en kæmpespringer på d5. Der var dog det minus, at alle de andre officerer var byttet af, så den fik

ikke en chance for at vise sit værd. I stedet for vandt modstanderen med sin løber. 5-2. Søren endte i et vundet tårnslutspil, som han også vandt til sidst. Der var et par minutter tilbage af spilletiden.

1. Knud Overgaard	- Stefan Hansen	0-1
2. Ole Bæklund	- Bent Wiberg	0-1
3. Mogens Jensen	- Kjeld Christensen	0-1
4. Samuel Rotenburg	- Dimon Pedersen	0-1
5. Jan Flemming Jensen	- Niels Rendlev	1-0
6. Børge Seidenfaden	- Bjarne Andreasen	0-1
7. Ellis Nielsen	- Søren J. Sørensen	0-1
8. Christian Nielsen	- Jan E. Schousboe	1-0

Holdets topscorere er Bent og Dimon, som hver har scoret max.

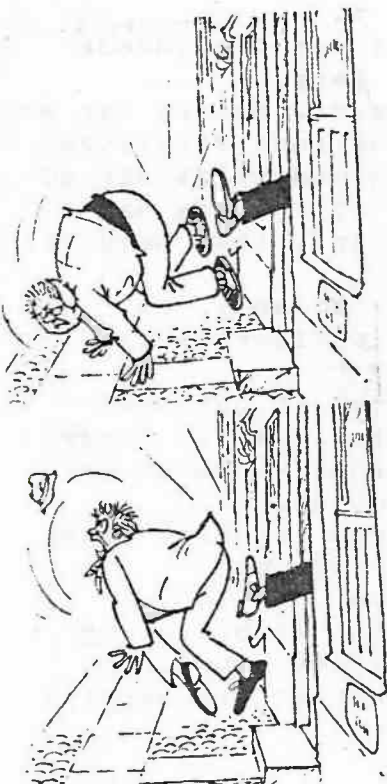
Eneste under 50% er holdlederen, som atter måtte gi' øl. (Når holdet vinder giver alle tabere en omgang.)

Stefan

Exit.

Et trist forhold har med udgangen af det gamle år fundet sin afslutning: to medlemmer er blevet slettet for kontingentrestance. Det er nedværdigende, mere æreløst end at blive hængt for cykeltyveri; Herren være deres åtme, nusede sjæle nådig!

Fribondens udsendte (altid på pletten) har foreviget den sørgelige begivenhed; på billederne man ser hvordan.

VS med i k-skakholdturneringen

Vi har ved en energisk indsats i sidste øjeblik fået samlet et k-skakhold til divisionsturneringen 1990. På papiret ser holdet ganske stærkt ud:

1. Gunnar West Hansen
2. Eivind Einersen
3. Benny R. Petersen
4. Eigil Pedersen.

Søren B.P. er udset til at sekundere Eivind, mens Steen S. sekunderer Benny. Gunnar og Eigil forventes at kunne klare det på egen hånd!

Vi er blevet placeret i 3. division og får følgende modstandere:

Gistrup, Fredriksværk, Nibe, Kageklubben og Ålsgårde.

På generalforsamlingen maj 1989 blev det jo besluttet at støtte en sådan deltagelse med 100 stk frimærker til hver spiller. Samtidig er holdets spillere forpligtet til at underholde et par aftener med gennemgang af partier/stillinger. Når vi ser hvordan det hele skrider frem, vil foreløbig to aftener blive programsat.

Og så bliver FRIBONDEN også informeret såsnart der er spændende og forhåbentlig godt nyt.

Turneringen blev påbegyndt 15. januar og varer sikkert mindst året ud.

P.b.v.
Benny

9

Tidligere i dette årti kørte FB en artikelserie med fællesoverskriften "Peddersens Mønsterskole".

Det var en række kombinationsøvelser, hvor hovedvægten blev lagt på, at læseren skulle finde et fællesmønster for stillingerne og i særdeleshed tage højde for, hvordan brættet så ud EFTER kombi'en.

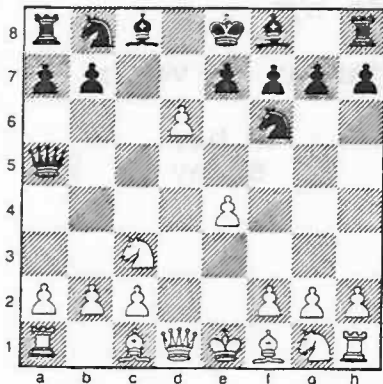
Måske kunne det være sjovt at tage ideen op igen?
Men formen skal nok ændres noget. Fx i denne retning??

Du har sort mod en mand, som du ved elsker at provokere, så du spiller sikkert:

1. Sc3. Sf6 2. e4. d6. Her kunne 2. -, d5 have givet en Aljechin, men det er ikke lige en stilling, der passer dig, og d6 er vel lidt forsigtigere?

3. d4. Ha!. tænker du, nu kan jeg komme ind i en stillingstype, der ligner en Sicilianer, og det kan jeg lide at boltre mig i.

Så derfor: 3. -, c5. Men hvid driller og spiller 4. dxc5, og så er 4. -, Da5 altid godt. Det tema er altid godt, ikke? Pas på! Det er vanetænkning, og den slags er altid farligt mod en snedig drillepind som han, du sidder overfor. Han spiller bare 5. cxd6 !!

Kan du slå på e4 ?

Vi prøver endnu en tur i gyngen, og igen har du fornøjelsen af at spille sort.

1. e4. c5. Den forrige Sici'er gik jo ikke så godt, men denne er mere klassisk.

2. Se2. Han hvid elsker at drille, men det er vel blot et spørgsmål om smag, hvorvidt den skal til e2 eller til f3. Eller forbereder han en lukket variant? Han er jo en lumpen råd.

Nå, det betyder ikke stort. Så:

2. -, Sf6 3. Sbc3, Sc6 4. d4.

Nu vil du også lege drillepind og det måske oveni købet med en TN??

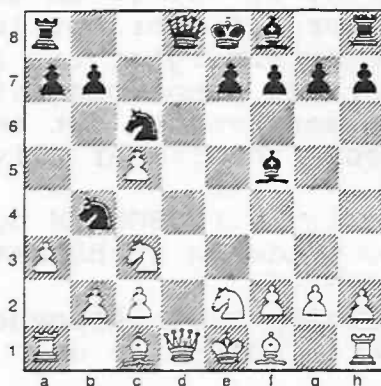
4. -, d5 ?! Det ser da smart ud. Nu er Se2 da til grin, ikke? Og så er det dig, der er den snedige.

5. exd5. Sxd5 6. dxc5, Sbd4. Alt går efter DIN beregning. Vi skal have tryk på c2.

7. a3. Jawen, har han da slet intet set?

Efter han trak har han siddet så uroligt på stolen, pillet næse og kløet sig ganske uhyggeligt på det sted, hvor ingen bærer hat. Han er godt nervøs. Eller er det et af hans utallige taktiske fald-nu-i-søvn fiduser. Han ER jo ikke født i går.

Du kan da trygt spille 7. -, Lf5. Eller hvad?

Dur 7. -, Lf5 ?

Hvis ikke, er du vel bare til grin. En tænkepause er påkrævet. Og det havde det vel egentlig været FØR du spillede bondeanden frem til d5.

Vanetænkning er dumt, men skal man tænke nyt, skal man være meget forsigtig. Var du det? HAR du lavet en TN? Eller var det bare noget Gylle (strup)?

Svar: Nej, du kan da ej. 5. -, Sxe4??6. Dd5. Sc5 7. Lb5+ og så er det om at finde en grimasse, der kan passe.

(Johnny Hector - Luis Hoyos Millan. Linares 1987).

Svar: Nej 7. - Lf5 dur bestemt ikke. Se bare her!

8. axb4. Sxb4 9. Sg3!!. Sxc2+ 10. Dxc2! Lxc2 11. Lb5+ og sort må opgive. Fildusen ved 9. Sg3 er naturligvis den, at sort har 2 offi'er i slag. Og SA er det om at komme hjem til lilleøer.

(Johnny Hector - G. Bogdanovici. Budapest 1989).

Og hvor har jeg dog disse herlige miniaturer fra? Jo, jeg har foretaget den gigantiske investering af kr. 40 (skriver fireti) for at blive låner i Eivind's lille bibliotek. Det kan man åbenbart lære en hulens bunke af. Du kan jo selv prøve. Medmindre du da mener, at du ikke KAN blive stærkere.

Eller at du heller vil bruge pengene til at købe 5 bajere for og dermed døve dit skakinstant yderligere.

Valget er dit. Helt alene. Her hjælper ingen kær moder.

Pedderson 89.10/2

Skak og psykologi

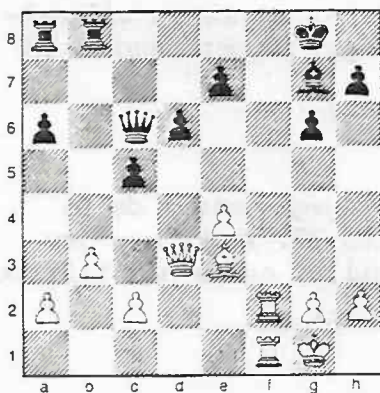
Indtryk fra Holdturneringen 1988-89

For en gangs skyld var det ikke svært at finde ud af hvilket parti der skulle vises. Jeg brugte simpelthen udelukkelsesmetoden: I to partier satte modstanderne indirekte en kvalitet i slag, i et andet 3 bønder "i slag", i det fjerde parti blev en officer fanget midt på brættet, og det sidste var et remistårnslutspil uden større sværdslag.

Den viste stilling er fra 2. runde ude mod Amager.

Hvid: Jan Justesen

Sort: MMH

Hvid har klar fordel. Kontrollen over f-linjen og diagonalen a2-g8 gør at de hvide officerer kan trænge ind via f7 med dødelig virkning. Sort kan forsøge at forsvare sig med hhv. Tb4, Lf6, og Tf8 og e6, men disse forsøg er alle uden modspilchancer og Hvid trænger nemt ind.

Sort forsøger derfor et "modangreb" som afledningsman-
øvre i håb om at forstyrre Hvids koncentration i tidnø-
den. Hvid skal lave ti træk på ti minutter - Sort har 7
minutter.

22.,-,c4! 23.b:c4,Tb4 24.Ld4,L:d4 25.D:d4

Der røg den sidste forsvarer af Sorts kongestilling, og
nu vil Hvid naturligvis sætte mat, hvilket Sort udnytter!

25.,-,D:c4 26.Dd2!, D:e4

Begge vinger er på vej opad. Det eneste var naturligvis
at prøve Dd4 og Dg7, men jeg ved jo at Hvid vil sætte
mat, og jeg vælger at tage en bonde, for selvfølgelig
spiller han

27.Dh6??

- med "udækkelig mat"! 27.Tf4 vinder ret nemt. Nu kommer
chokket:

27.,-,Dd4 28.Khl??

28.h3 bedre. (Ja, og endnu bedre 28.c3, hvorefter Sort
taber dronning eller tårn. Red.)

28.,-,D:f2! 29.Dc1,D:f1+ 30.D:f1,Tab8 31.Kg1,Tb1

og Hvid opgav tydeligt rystet.

Jeg vil slutte af med at understrege at det er fuld-
stændig vanvittigt at spille på at modstanderen vil sæt-
te mat. Den slags duer kun når vingen ligger vandret på
begge ure!

Morten

Som man vil forstå af min note er jeg uenig i de to
spørgsmålstegn som han giver Hvids 27. træk, men jeg
synes at der er al mulig grund til at ønske ham tillykke
med en vellykket svindel.

Steen

Hvordan spiller man holdkamppartier?

Lad mig begynde med at slå fast, at et holdkampparti *først og fremmest* er et skakparti, så man skal naturligvis hovedsagelig spille sit eget spil. Lad os kalde dette for regel 1.

Men der er jo en forskel, for i holdturneringen er det for det første vigtigt at vinde kampen, og for det andet må man tænke på sine medspilleres moral. Heraf udleder vi regel 2: Spil ikke alt for kompliceret med mindre du selv er overbevist om, at det går, og regel 3: Kom ALDRIG i tidnød. Tidnød gør dine holdkamrater nervøse, ud over at den formindsker dine chancer for at vinde partiet.

Endelig står der (dog undtaget de få tilfælde hvor en 8-0 sejr vil få samme betydning som et 0-8 nederlag) meget mere på spil, når man spiller holdskak, end når man spiller et almindeligt spil. Regel 4 lyder derfor: Vær forberedt på den åbning og den stillingstype, du spiller (altså: holdturneringen er ikke stedet, hvor du prøver nye ideer af, men derimod stedet, hvor du skal spille det, du kender bedst — så kunne det jo være, at du kender det bedre end din modstander). Og regel 5 følger umiddelbart i hælene: Vær frisk og veludhvilet! Dette gælder for alle skakpartier, og det er utroligt, så meget det betyder at være frisk til variantberegninger. Jeg tror ikke det er helt løgn, at regel 5 gjorde, at jeg vandt vinterturneringen så med et sådant pointforspring, som jeg gjorde sidste år. Du kan blive frisk ved at hvile dig 20 min. inden du tager hen til klub-

ben.

Det var så de regler. Jeg er udmærket klar over, at de til en vis grad er banale eller irrelevante, men det kan jo aldrig skade at tænke lidt over dem. Og (vigtigst) så har jeg fået et påskud til at vise et parti.

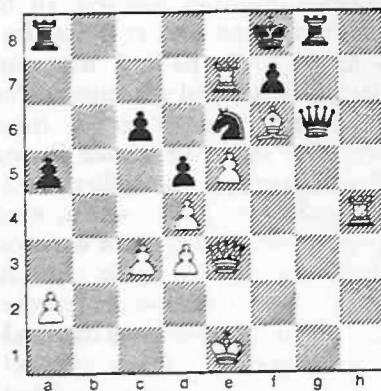
Det ligger nemlig sådan, at jeg i år (efter tidligere års dårlige holdkampsresultater!) har fået den tvivlsomme fornøjelse at forsvare 1. brættet på 1. holdet. Som du sikkert har læst i Hans' referat gik det ikke så godt i første runde, hvor jeg fulgte regel 2, 4 og 5, men "glemte" regel 1 og 3. Men i 2. runde, mod Lyngby-Virum skakklubs 2. hold, gik det bedre. Jeg var som altid frisk og veludhvilet (regel 5!):

Eivind — Bent Andersen.

1. e4! Regel 4! Jeg har overvejet at begynde at spille 1. d4, men det skal ikke være her. 1...e5. Det er egentlig utroligt så tit, jeg møder dette i holdkampe — i koordinerede turneringer er det år og dag siden jeg har spillet Vienerparti. 2. Sc3 Sf6 3. f4 d5 4. fxe5 Sxe4 5. d3 Sxc3 6. bxc3 Sc6 7. Sf3 Le7? Mit åbningsvalg viser sig at være effektivt, da jeg kender det bedre end ham. 7...d4 giver (næsten) udligning, hvorimod hvid nu får et stærkt centrum og terrænfordel. Og — vigtigst af alt — det er en stillingstype, jeg er vant til og bryder mig om at spille, måske samtidig med at modstanderen ikke føler sig helt hjemme i den utraditionelle stilling. Regel 4! (Miki udtrykte, at den slags skak skal man ikke lære til de unge talenter, for hvids spil er totalt imod

almindelige åbningsprincipper. Jeg er ikke helt utilbøjelig til at give ham ret, men det viser blot at skak ikke er så let som det nogen gange ser ud). 8. d4 Lg4 9. Ld3 Lh4+? 10. g3 Le7 11. h3 Le6. Sort har prøvet at svække hvids kongestilling, men det er ikke den bedste plan, da han mister tid, og hvid er jo ikke nødt til at rokere. Jeg håbede på 11...Lh5? 12. g4 Lg6 13. Lxg6 hxg6 14. e6!, en plan, som sidste år i holdturneringen gav en hurtig sejr. 12. De2 Dd7 13. Tb1! Han kan nu ikke spille 13...o-o på grund af 14. La6! Sa5 15. Tb5! med gevinststilling. Og på 13...b6 bliver 14. Lb5 ubehageligt, og de hvide felter bliver svage, så muligvis er det bedste at spille det hæslige træk 13...Sd8 14. Sg5 Lxg5 15. Lxg5 c6? Sd8 får det mindre og mindre behageligt. Men 15...Lxh3 var endnu dårligere, da hvid efter 16. Lxd8 trænger ind med tårnet. Sort burde i stedet forsøge 15...b6, men hvid har klar fordel. 16. g4 h5? Bagefter var der flere, der sagde, at jeg havde spillet glimrende, men så vidt jeg kan se skyldes sejren snarere min modstanders fejl. Han må have overset mit 18. træk. 17. gxh5! 17. Kd2 ser flottere ud, men efter 17...g6 mangler jeg den nødvendige åbne linie. 17...Lxh3 18. h6! gxh6. På 18...Lg4 er bl.a. 19. hxg7! godt. 19. Lf6. Jo, der er ingen tvivl om, at 18. h6 var et skinoffer. 19...Tg8 20. De3. Godt er også 20. Dh5 (20...Lg4 21. Tg1!), men det er ikke mere dræbende end teksttrækket, da sort kan pakke sig sammen med 20...Le6 21. Dxh6 Dc7. Men det vigtigste er nu at overholde regel 3 og spille fornuftige træk i stedet for

desperat at lede efter gevinsten — den skal nok komme. Jeg valgte 20. De3, da jeg ønskede at slå på h6 med tårnet. 20...Lf5 21. Txb6 Lxd3 22. cxd3 Dg4(?) Måske den afgørende fejl — sidste chance var at grave sig ned med 22...Se6. 23. Tb2. Tårnet stod jo i slag. 23...Se6. Han taber under alle omstændigheder en bonde, da c6 efter 23...b6 eller 23...Tb8 kan slås efter 24. Lxd8 Kxd8. 24. Th4! Lidt profylakse kan aldrig skade. Jeg forhindrer ...Sf4 uden omkostninger. 24...Dg6 25. Txb7 a5 26. Te7+ Kf8. Og nu kommer prøven på regel 2: Kan man spille 27. Dh6+ ? Prøv selv at undersøge trækket i 10 min. uden at flytte rundt på brikkerne, inden du ser partifortsættelsen.

27. Dh6+! Dxh6 28. Txb6 Tb8 29. Th7 Tb1+ eller 29...Sd8 30. Ta7 eller 29...Sg7 30. Ta7 med træktvang. 30. Kf2 Tb2+ 31. Kf3 Sg5+ 32. Lxg5 Txb7 33. Thx7+ Kg8 34. e6. Så langt burde du have set for at turde at spille 27. Dh6+, ellers kan man let få sig en grim overraskelse og løbe ind

i en evig skak. Det er i disse tilfælde ikke nok at tro på, at det virker; der må konkrete varianter til, og derfor er det helt essentielt at have god tid — jeg er udmærket klar over, at man ikke på 2-3 minutter kan nå at regne til bunds. Det skal bemærkes, at jeg i fin stil nåede tidskontrollen med 18 minutter til overs, hvilket burde være et eksempel til efterfølgelse — ikke

mindst blandt mine egne holdkammerater (en væsentlig grund til at vi ikke ligger suverænt i spidsen er efter min mening, at folk er kommet for meget i tidnød). Resten er teknik. 34...Tb8 35. Kf4 Tg1 36. Ke5 Tg2 37. Kd6 Txa2 38. Tg7+ Kh8 39. Th7+ Kg8 40. Teg7+ Kf8 41. e7+ opgivet.

Eivind

Tjen en formue og støt klubben

Under den halv(d)årlige beretning ved juleafslutningen blev introduceret en ny vej til lettjente penge (ideen er tyvstjålet fra Herlev Skakklub!).

Ved at købe en (eller flere) holdaktier er der mulighed for at vinde op imod 1000 kroner!

Holdaktier er en aktie med følgende ingredienser:

1. Kontant købspris kr. 5. Et stk. nummereret aktie udleveres.
2. Betaling af 1 kr. pr. scoret points af vore 3 hold i holdturneringen.
3. Deltager i lodtrækning om 3 præmier i følgende størrelser:
 1. præmie 35% af de indbetalte beløb.
 2. præmie 20% af de indbetalte beløb.
 3. præmie 15% af de indbetalte beløb.
4. Lodtrækning foretages til holdafslutningsfesten den 21. marts kl. 24. (Se indbydelse til dette arrangement andetsteds i FRIBONDEN og på opslagstavlen i klubben).

Eivind har lavet et flot layout af aktien, så hvis man ikke vinder, kan man glæde sig over at være indehaver af et papir, der sikkert vil være i høj kurs!

Som det ses udbetales 70% af beløbet til præmier mens resten går direkte i den slunkne klubkasse!

Et lille regneeksempel vil illustrere
gevinststørrelsen:

20 medlemmer køber hver en aktie.

De 3 hold scorer 50% i turneringen (forhåbentlig
meget mere!).

Præmier:

- 1 .præmie kr. 623,
2. præmie kr. 356,
3. præmie kr. 267.

Som det ses er det ikke pebernødder vi trækker om!
Scorer de 3 hold f.eks. 60% er vi helt oppe på ca.
kr. 750 i 1. præmie!

Så STØT KLUBBEN og din egen økonomi. Gå straks til
kassereren og køb en (eller flere) aktie(r). Og som
holdspiller opnår man en tillægspræmie, idet man,
hver gang man vinder et parti, forøger præmiepuljen!

P.b.v.
Benny

PROGRAM

- 7. feb. Holdturnering, 5. runde
- 14. feb. Hurtigturnering, udsatte p., holdanalyser
- 21. feb. VI 10. runde, almenklasse 9. runde
- 28. feb. Holdturnering, 6. runde
- 7. marts Hurtigturnering, udsatte, holdanalyser

Vinterturnering: Morten: 31 74 77 76

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller
hver onsdag i klubbens lokaler i Menighedshuset,
Ålekistevej 156. NB Kl 19,45

Formand	Benny Petersen	42	22	26	37
Kasserer	Børge Gyldholm	31	74	35	21
Redaktion	Hans Nielsen	31	57	54	88
	Steen Schousboe	31	71	74	97
Klubbens giro		6	47	84	33